

UCHWAŁA Nr 18/1088/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 2 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu orzeka nieważność w §2 ust. 2 pkt 2 uchwały Nr XL/235/09 Rady Miejskiej w Czempieniu z dnia 28.10.2009 r. sprawie określenia zasad udzielania dotacji na sfinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków wyrażenia „lub archeologicznych”.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XL/235/09 z dnia 28.10.2009 r. doręczoną tut. Izbie w dniu 6 listopada 2009 roku, Rada Miejska w Czempieniu, powołując się na przepisy ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 81 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. Nr 162, poz. 1568 ze zm.) określiła zasady udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane dla obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały z uwagi na sprzeczność jej postanowień z art. 77 w związku z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 2 grudnia 2009 r.

Rozpatrując sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Postanowieniem §2 ust. 2 pkt 2 Rada Miejska ustaliła, że z dotacji udzielonej przez Radę Miejską na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru mogą być finansowane nakłady, obejmujące przeprowadzenie badań konserwatorskich, architektonicznych lub archeologicznych.

W rozdziale 7 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w art. 71-83 uregulowane zostały zasady finansowania opieki nad zabytkami. Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy – co do zasady – prace tego rodzaju winny być finansowane przez osobę (pod-

miot) dysponującą tytułem prawnym do zabytku lub przez posiadacza zabytku. Ustawa przewiduje w art. 81 możliwość ubiegania się o dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego ale na zasadach określonych przez jej organ stanowiący. W art. 77 ustawy w 17 punktach wymienione zostały zakresy nakładów koniecznych, na które może być udzielana dotacja. Również w 17 punktach, odpowiadających treściowo punktom z ustawy, Rada Miejska określiła zakresy prac lub robót możliwe do sfinansowania środkami z dotacji przez nią udzielonej, przy czym zakres zapisany w punkcie 2 jest rozszerzony o wyrażenie „lub archeologicznych”.

Kolegium Izby wskazuje, iż wyrażenie „lub archeologicznych” zostało wykreślone z art. 77 ustawy o ochronie zabytków (...) postanowieniem art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. (Dz.U. Nr 97, poz. 804); zmiana ta weszła w życie z dniem 24 lipca 2009 r. W wyniku dokonanych zmian wymienioną ustawą z 22 maja 2009 r. (art. 31 ust. 1 – wykreślony, dodany art. 82a i art. 82b) osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, która zamierza realizować roboty budowlane i inne przy zabytku jest obowiązana pokryć koszty badań archeologicznych oraz ich dokumentacji do wysokości 2%, jeżeli przeprowadzenie tych badań jest niezbędne w celu ochrony tych zabytków. W przypadku, gdy koszt planowanych badań archeologicznych i ich dokumentacji będzie wyższy niż 2 % kosztów planowanych działań, to minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego udziela osobie fizycznej lub jednostce organizacyjnej zamierzającej realizować działania, dotacji na przeprowadzenie badań archeologicznych, z zastrzeżeniem, iż nie stosuje się powyższego przepisu w sytuacji, gdy jednym z podmiotów zamierzających realizować działania (o których mowa w art. 31 ust. 1a ustawy o ochronie zabytków (...)), jest jednostka organizacyjna zaliczana do sektora finansów publicznych albo działania te będą realizowane z wykorzystaniem środków finansowych Unii Europejskiej, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Wobec powyższego Rada nie mogła rozszerzyć ponad ustawowy katalog nakładów koniecznych na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane, na które będzie mogła udzielać dotacji.

Stąd też Kolegium orzekło o nieważności w §2 ust. 2 pkt 2 uchwały wyrażenia „lub archeologicznych” jako podjętego sprzecznie z art. 77 w związku z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

628

UCHWAŁA Nr 18/1089/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 2 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu orzeka nieważność postanowień §1 ust. 6 uchwały Nr XXXVI/229/09 Rady Gminy Wijewo z dnia 4 listopada 2009 roku w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 10 listopada 2009 r. Rada Gminy Wijewo, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) zadecydowała o zwolnieniach z podatku od nieruchomości.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 §1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do przedmiotowej uchwały z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrzenia na dzień 2 grudnia 2009 r.

Rozpoznając sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

W §1 ust. 6 uchwały Rada postanowiła zwolnić z podatku nieruchomości - nieruchomości lub ich części (budynki, budowla i grunty) stanowiące mienie komunalne, a nie przekazane we władanie innym

jednostkom lub osobom, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej.

Zgodnie z przepisem art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej „wszyscy są wobec prawa równi i wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny”. Natomiast z przepisu art. 217 Konstytucji wynika, że „nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg im umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy”.

Ustawodawca przepisem art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. Nr 121 z 2006 r., poz. 844 ze zmianami) określił zwolnienia podmiotowe w zakresie podatku od nieruchomości. Natomiast w myśl art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „rada gminy może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1...”.

Wskazanie w uchwale przyporządkowania, zwalnianych od podatku, nieruchomości określonemu podmiotowi świadczy o nierównym traktowaniu podatników i stanowi naruszenie zasady równości podmiotów określonej w art. 32 i 217 Konstytucji. Zwolnienie przedmiotowe winno obejmować wszystkie nieruchomości określonej kategorii (np. wykorzystywane w określonym celu, realizujące zadania z jakiegosfery publicznej) bez względu na to czyją stanowią własność albo w czym są posiadaniu lub użytkowaniu.

Wobec powyższego zwolnienie z podatku nieruchomości tych nieruchomości, które stanowią mienie komunalne (czyli gminne) i nie zostały przekazane we władanie innym jednostkom lub osobom, stanowi naruszenie ww. przepisów prawa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.